

Selmeczbanyai Hetilap

TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 74/III. sz. a hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Az új vasut.

Lovag Berks Robert a báró Geramb unio bányaegylet képviselője és igazgatója egy levelet intézett polgármesterünkhöz, mely levelet szószerint alább közlünk s a melyben kijelenti, hogy a város törvényhatóság bizottsági tagságáról lemond és ha a vasuti 200000 frtos jegyzés hatályban marad és a pótdó 25%-ról 60%-ra emeltetnék, akkor székhelyét átteszi Zsarnóczára, hol csak 6%-os pótdót kell fizetni.

Lehetetlen oly fontos és nagyon is számba veendő tényező levelét egyszerűen regisztrálnunk és ahhoz hozzá nem szólnunk.

Mindenekelőtt nagy sajnálatunkat kell kifejeznünk a fölött, hogy törvényhatóságunk területén a bánya, gyári stb. indusztriát oly hatalmasan képviselő bányaegylet igazgatója, a törv. hat. bizottsági tagságról lemond, de reméljük, hogy e lemondást vissza fogja vonni és közéletünk érdekeit

ugy mint eddig, továbbá is előmozdítani fogja.

De különben is hiszen a vasuti ügy tudomásunk szerint még végleg perfektuálva nincsen és ha volna is, és ha a város mindjárt csakugyan 200000 frtot jegyezne is, szerény véleményünk szerint ez városunk kárává éppenséggel nem történék; mert ha a garamberzence-ípolysági szélesvágányu vasut kiépül, akkor az nem szárny, hanem igenis fővonal, melynek természet-szerinti központja Selmeczbanya lesz; mert ha a 200000 frt praktikusán lesz finanszírozva, akkor a város ezen terhet, mely amortizáció és a várható vasuti jövedelem által évről-évre csökkenni fog, elviselheti; mert ha mindjárt 9000 frtnyi évi több kiadást okozna is egyelőre, ez 18%-kal emelné csak a pótdót, a mely e szerint 25%-ról 43%-ra, tehát még nem 60%-ra emelkednék; mert ha a vasut kiépül, a Ruttka—Budapest közötti nagy forgalom rövidebb vonala lesz és városunk nem is

sejtett forgalmi gyúpontá válik; mert maga a vasut építkezése is mennyi hasznot fog városunknak hozni; mert végül alapos remény lesz arra nézve is, hogy városunk, mint e vasuti hálózat főpontja, rövid idő múlva a megye, sőt a törvényszék székhelyévé is válhat.

Röviden és főbb vonalakban ezek azon okok, melyek hennünket arra a meggyőződésre vezettek, hogy igenis a kérdéses vasut kiépítése csak előnyös városunkra nézve, haladását ipar és forgalom tekintében csak előmozdító és üdvös lehet.

Ámde tisztelettel kell meghajolnunk, az ily fontos tényező vezetőjétől származó ellenvélemény előtt is és mindenestre jól átfontolandók mindazon kérdések, mely e költséges vállalat építésénél pro et contra felmerülnek. Épen ezért nekünk lovag Berks Robert tanácsára, befolyására szükségünk van s kérnünk kell őt, hogy ezt városunktól meg ne vonja, valamint arra is, hogy az egylet székhelyét Zsarnóczára át

Tárcza.

A bácsi.

„Hihibi—hahaha—ho huh— hangzik, harsog valami fékevesztett kaczagás amott a kert felől, mely az emeletes szép ház mögött elterül árnyas sötétyaival, százados fáival.

A Cis-molltól G-dürrig minden változatban ismétlődő hahota közé valami sajátságos visító hangok és ostor pattogásai keverednek; az egész zajzagyvalék olyan különös hatással van az emberre, mintha ott a kertben valami bohókás örült szabadjára eresztené meghibbant agyvelejének kacskaringós kedvét.

És csakugyan, a lálvány, mely ott elénkbe tárul, elég furcsa.

Bokroktól szegélyezett homokos tér szélén, törökös párnadíványon gömbölyded termetű, piros pozsgás arcu öreg urat látunk keresztbevetett lábbal ülni.

Kopaszodó feje búbján csinos háló sipka bóbiskol; testén tarka kaftán, kezében vékony ostor, melyet pattogtat, nyelvvel csettentvén éb „Hop! Hop!“ kiáltással buzdítván az előtte, körülötte sürgölődő hadat.

És milyen had az!

Vagy husz darab apró malacz, sipítva, nyikantva, egymáson keresztül-kasul ugrándozva, bukdácsolva a lehető legnevetőbb csoportozato-

kat, alakzatokat képezi. De a mi legfurcsább, valamenynyi malacznak papiresákó van a fején, libegő tollbokrétával.

És az öreg ur ott a párnadíványon majd halálra kaczagja magát növendékeinek bukfeneczein; a nevetéstől még inkább kifeszült arca ragyog, könnyei csorognak, de még egyre biztatja malaczeit „Hop-hop!“ és csettent nyelvvel, és pattogtatja ostorát, és a malaczkok mintegy eszeveszetten ugrándoznak, bugdácsolnak sivitanak és nyiffantanak, hogy a jámbor keresztény ember belesiketülhetne e pokoli lármába.

„Bácsi! Bácsi!“ Csilingel egy ezüsttiszta hang a ház felől, s nemsokára szöke szép leány karsu alakja válik ki a bokrok közül, felfogott köténnyel, melyből a köréje sereglő malaczkoknak mindenféle malacznyalánságot szór

— Ah, te vagy itt, Janka?! No jer közelébb, jer, aranyos muczuskám! Nos? Mi ujság? — Fordul az öreg ur a szép leányhoz, szerelmesen pislantván a jobbik szemével.

„Semmi ujság, bácsi! Csak azért jöttem ide, hogy — megkérdezzem, csinálhatom-e már az ozsonnát?“ Felel a fiatal leány némi zavarral, melyet alig sikerül elpalástolnia.

— Te, te — kis golyó! Hát mégis gondolsz a bácsira?! te, te — kis hamis! Nos meg gondoltad már magad? Olyan lakodalmat csapunk, hogy hetedhét országra elmegy a hire; nem bánom, még a legtudományosabb malaczkomat is

megsüttetem! Nos? Akarsz-e a kis feleségem lenni?!

„Ugyan bácsi! Már megint!“ Szabadkozik a meghökkent leány.

— Lásd, olyan jó dolgod lenne! Azért, hogy nem vagyok épen fiatal, ne gondold, hogy rosz férj válnék belőlem. Jobban szeretnék, mint a legkedvencezbb malaczkomat!

„Köszönöm szépen!“ Szól vissza a leány felkaczagva „Én nem szeretem a vetélytársnőket! És ha épen férjhez kellene menni, hát — bizony nem mennék olyan — öreg urhoz, mint a bácsi!“

— Eh! Mit! Hm! nem vagyok én még öreg ur! Persze! Kellene valami fiatal siheder! Abból semmi sem lesz! Hogy is ne! S én maradhatnék öreg napjaimra! Hohó! Jertek, malaczkáim! Hop—Hop! — És csettent a nyelvvel és pattogtatja ostorát, és a malaczkok ugrándoznak, bukdácsolnak, nyifákolnak és sivitanak, hogy szörnyüses az hallgatni.

És Janka aggodalomteljesen megfordul s lassan, elgondolkozva visszamegy a házba.

„Ah, istenem, mi lesz belőle!“ Sohajt fel a lányka, kitekintve az utcára, s végig jártatva szemét a hársfasoron, mintha várna valakit.

Most szeme felvillan; megpillantotta az egyik hársfa mellett azt a barna ifjút, amint ez kérdőleg feltekintte hozzá. A lányka egyet int, s az ifju gyors léptekkel siet a házba, fel a lépcsőn, hol a lányka kipirult arczezal, esillogó szemmel fogadja.

ne tegye. Kérnünk kell városi tanácsunkat és annak elnöklő polgármesterét is, hogy az aktuális levél íróját szándékáról való visszalépésére bírja s kérnünk kell végül a törv. hat. bizottságot is, hogy a lemondást ne fogadja el.

A kérdésben forgó ügy újból eszünkbe juttatja, hogy mennyire takarékosan, minden jövedelmet, ha csak lehet fokozó, eljárást kell végre-valahára városunknak követni, hogy feladatának helyt tudjon állani; eszünkbe juttatja az ital- és fogyasztási adónál kiemelt álláspontunkat; eszünkbe juttatja a tisztviselőknek is hozzájárulását a pótdóhoz. Mindez emelné városunk tepsedt jövedelmeit s akkor nem kellene ily aggodalmas véleményt hallanunk, mint a milyen a kérdéses levélben tartalmaztatik. Maga a levél következőleg szól:

Tekintetes polgármester ur!

Tudomásomra jött, miszerint a közgyűlés elhatározta, hogy Selmecz város az építendő Visk-Garamberzenczei rendes vágányu vasutrá törzsrészvényeket 200000 frt értékig fog jegyezni.

Ezen határozat következtében a város évi bevétele 9000 forinttal csökken anélkül, hogy kilátás volna arra, miszerint ezen hiányt másképen, mint a városi pótdónak 25%-ról 60%-ra való emelése által fedezni lehessen, minek következtében ugy a lakbér mint az élelmezési költség tetemesen emelkedni fog, s előrelátható, hogy a beálló drágaság következtében a tanuló ifjuság tanulmányai folytatására más helyet keres. — Selmeczbánya fekvése a város kiterjedésének nagyobbitására nem alkalmas, de nem is várható, hogy ezen szárnyvonal a város emelkedésére előnyös legyen. — A város jövedelme évtizedeken keresztül kisebb lesz, s maga a tőke befektetés sem biztos. — A városi pótdónak ily nagymérvű emelkedése engemet mint legnagyobb adófizetőt

„Lehet?” kérdezi az ifju suttogva s megállva a küszöb előtt

— Csak bátran! — biztatja a leány — A bácsi most el van foglalva malaczaival, s ilyenkor azután se szeme se füle másra. Kis időre bizony vagyunk. — S bevezeti az ifjut, leülteti maga mellé a pamlagra, szoroson, mint már szokták a szerelmesek, és — de hát ki volna kíváncsi szerelmesek suttogásaira?! Valamelyik bölcs azt mondta, hogy a szerelmesek csak bolondokat beszélnek; lehet, hogy saját tapasztalása után ítélte.

De míg a szerelmes pár turbékol, az irigy sors vészfelhőt bocsáta rájuk egy rakoncátlan malacz képében, mely nem akart bukfeneczet vetni. Az öreg ur rásuhintott kissé az ostorával és a malacz uczu neki, szalad, mintha kilőtték volna, be, egyenesen a házba, a szobába, hol Janka és a barna ifju a malacz keserves sivitásán megriadva, mint két sóbálvány mered egymásra.

No lesz mindjárt ne mulass! Gondolták mindketten, mert bizony a bácsi háta mögött ment az egész szerelmeskedés, az ifjonez már egy izben erkölcsileg kipenderítettén az ajtón a féltékeny öreg bácsi által.

És jaj, ő közelg! Hallani már ostora pattogását, aprózott léptei zaját.

„No várj csak, te haszontalan! Majd adok én neked! Megugrani?! No várj csak, kis malaczkám!” Hangzik a bácsi zsörtölődő hangja s nyomban rá beszorul az ajtón a gömbölyű alak, neki-pirult arczeal, emelt ostorral, hogy üzőbe vegye a sivalkodó malaczozt.

De mintha rémet látna az öreg ur, meggyökerezik lába az ajtóban; szeme kerekre tágul, szája nyilik és csukódik némán.

arra kényszeritene, hogy a bányaeget székelyét Zsarnóczára tegyem által, hol a pótdó csak 6%-ot tesz ki. — Miután ezen intézkedés a város helyzetén javítani nemcsak hogy nem fog, de előre láthatólag annak kárára lesz, s mert e határozat, — a város érdekét előmozdítani óhajló nézetemmel és elvemmel teljesen ellenkezik, a közgyűlés ezen határozatához hozzá nem járulhatok, a törvényhatóságnál elfoglalt bizottsági tagságról ezennel lemondok, s azt becses tudomására hozni bátor vagyok.

Hodrusbányán, 1895. évi október-hó 1-én.
alázatos szolgája
Iovag Berks Róbert.

Ujdonságok.

— **Személyi hírek.** Rudnay Béla főispán tegnap városunkba érkezett és a holnapai törv. hat. bizottság rendes havi közgyűlésén elnökölni fog. — Hüttl József ministeri tanácsos bányaigazgató kedden érkezett vissza hivatalos utjából. — Szitnyai József polgármester budapesti utjáról, Krausz Kálmán főkapitány, Wankovits Lajos, Nyitray László és Krausz Vilmos György tb. városi tanácsnokok Mármaros szigetről városunkba visszaérkeztek. — Soltz Vilmos akad. igazgató Budapestről, Dr. Schwartz Ottó akad. tanár Zürichből és Vadas Jenő akad. tanár Temesvárról visszaérkeztek.

Szécsi Zsigmond kir. főerdőtanácsos, erdészakadémiai tanár, a jeles szaktudós kedden este meghalt hosszu szenvedés után. — Temetése ma d. u. 4 órakor lesz az új akadémiai palota melletti halottas házból. A boldogult 1841. okt. 6-án Kis-Garamban született, hol atyja kohófőnök volt. 1862-ben végezte az erdészakademiát Selmeccen. 1867-ben hely. erdész, 68-ban hely. segédtanár, majd II. oszt. erdész, 1871-ben rendkívüli tanár és 1878-ban II. oszt. rendes tanár 1889-dik évben I-ső osztályu rendes tanár és főerdőtanácsos lett. Kitűnő szakmunkáival, különösen az erdőhasználat tannal nemcsak nagy szolgálatot tett a magyar erdészeti tudományak, hanem azokkal több pályadíjat is nyert. Szóval egyik kitűnő erdészeti szaktudósunk szállt vele sirba. Jeles munkatársa volt az erdészeti lapoknak is és vá-

A szerelmes párban elhül a vér; mi lesz most?! Már most, Jancsi, mutasd meg mit tudsz!?

A fiatal ember helyrerángatja nyakravalóját, köszörül egyet összeszorult torkán, és — eléje állna a haragjában iszonyatos bácsi elé, ha a fene ostor nem kezdene veszélyesen az orra körül járni. Igy hát csak hol hátrálva, hol kitérgetve, csak ugy egyes lökemekben ereszti ki magából a szót.

„Tisztelt uram! — én — komoly — szándékkal vagyok itt; ne izéljen azzal az ostorral — én el akarom venni Jankát. Kérem, ki ne üsse a szememet! Én őszintén beszélek; én —“ De már többet nem dadoghatott ki.

Az öreg ur, kinek piros-pozsgás arca a közben szederjessé változott s eddig csak az ostoros keze hadonázott ide-oda, most kipukkadt szörnyű haragjában.

„Te gézengúz, te haramia, te pernahajder, hát hogy mertél ide jönni megint?! Azt gondold, hogy azért tettem ki a szűrődet már egyszer hogy megint visszakerülj?! Eltakarodjál, mert különben ugy megtánczoltatlak, hogy a legrosszabbik malaczomat is megirigyled!”

— De kérem, hiszen én —

„Elmégy a szemem elől?!“ üvölt a bácsi, és a gummilabdához hasonló ugrással neki támad Jancsinak ugy, hogy a jámbor nem tudta merre tágasabb.

De hát azért női személy a leány is, hogy furfangos eszével kifogjon a férfiakon.

Janka is, látván Zsuzsija veszedelmét, gondolt egyet, s úgy odalökte imadójtát a gömbalaku bácsihoz, hogy az menten hármát fordult a szélességi tengelye körül s ezzel kiteszkolja ifját az ajtón, s maga is a kertbe menekül a malaczok

rosunk közügyeiben is élénk részt vett. Nagy törekvést fejtett ki a halászat meghonosításában is, melyet paszioval iparkodott előmozdítani. Sok barát, ismerős és rokonon felül özvegye és öt árvája gyászolja a jeles férfit elhunytát.

— **Roszner Ervin** báró volt főispánunk s városunk diszpolgárának a diszpolgári oklevelet Krausz Kálmán főkapitányunk vezetése alatt Wankovits Lajos, Nyitray László és Krausz V. G. bizottsági tagokból álló küldöttség vitte el Mármaros szigetre, a főispán mostani székhelyére. A mármaros-szigeti polgármester a küldöttséget a pályaudvaron ünnepélyesen fogadta, s a fellobozó városba kísérte. Maga az oklevél átadása a városi vigadó nagy termében, díszes, előkelő közönség jelenlétében történt meg. A szép üdvözlő beszédet Krausz Kálmán főkapitányunk tartotta, melyre a főispán meghatottan fejezte ki köszönetét és háláját. A diszoklevél átadását a kaszinóban 150 teritékű banket követte, a melyen a sikerült tosztok sem hiányoztak s városunkról is megemlékeztek.

— **A törv. hat. bizottság** e havi rendes közgyűlése holnap pénteken lesz megtartva. Felhívjuk t. olvasó közönségünk ez iránti érdeklődését.

— **Akademiánkra** 65 új hallgató iratkozott eddig be s ily jóval többen, mint az elmúlt esztendőben.

— **A király névnapját** nálunk is ünnepélyesen tartották meg. Az ünnepélyes nagy misén Podhragyay Pál prépost plébános pontifikált fényes segédlettel; az ének és zenekar Führer h moll (missa serafica) gyönyörű miséjét adta elő.

— **Gázrobbanás**, de nem a bányában, hanem az evang. lyceum egyik iskolatermében; itt tartott ugyanis mult kedden d. e. 9 órakor gyakorlati órát Vitális István tanár a chemiából. Mutatványai közben gázrobbanás történt, mely az előadó tanár arcát s különösen alát megégette, a kis Fiedler fiu szemöldökeit pedig leperzselt. Miután, mint halljuk, ez már a harmadik robbanás a nevezett tanár gyakorlati előadásain,

közé, hol biztonságban van, ott a bácsi nem bántja.

Csakhogy szomorú napok következtek a szerelmesekre!

A bácsi betanított egy malaczozt, hogy mindig a leány sarkában legyen, mint valami pinsi kutya, s a mint valaki belépett a leányhoz, akárki fia volt, rögtön szaladt a kis bestia a bácsihoz, a ki azután sietett megnézni, nem a kikergetett kőrőlálkodik-e Janka körül, kinek azóta nem volt szabad kilépni a házból.

Szegény Janka! Pedig mégis akadt egyszer alkalom, hogy az ifju odasompolyogjon a lány ablakához, s érzékeny bucsut vegyen a leánytól, a hogy a távolság miatt lehetett, be kellvén érnit sokat mondó taglejtésekkel, sóhajtásokkal és néhány suttogó szóval, mert az őriző malacz veszélyesen kezdet sivalkodni.

„Tehát csak kitartás; mégis csak az enyém leszesz!” Szól még az ifju és tova siet az esti homályban.

Azóta egy esztendő is letelt. A bácsi még mindig malaczokkal bibelődik, mert mindig újra kell kezdenie; mire megnőnek malaczai nem bir velök. Óh ha egyszer annyira vihetné, hogy a kitanított kis malacz megtartaná fényes tulajdonságait felnőtt korára is. De hiába, ily csodát művelnie nem jutott neki osztályrészü.

Képzhetni tehát, mily nagy leve a bácsi izgatottsága, midőn hirül hallá, hogy olyan nagyra nőtt malaczozt mutogatnak a piacon állított terjedelmes fabódében, a mely nagyra nőtt malacz czimbalmozni, hátsó lábain tánczolni, kárkán keresztülugrani, létrára fölmászni, szóval annyi mindenfélét tud, hogy az ember csak azt lesi, nem szólal-e meg emberi nyelven.

nem ártana nem oly merész módon végezni e chemiai experimentumokat, mert majd nagyobb baj is történhetik.

— **Rekviem.** Az aradi vértanuk felejthetetlen emlékére e hó 5-én tartatta meg akadémiai fiatalságunk az ünnepélyes gyászmisét, melyet Podhrgay Pál prépost plébános nagy segédlettel tartott meg s melyen a katefalk is ki volt téve. A fiatalságon kívül nagy közönség is megjelent a templomban.

— **A diszbalek.** Ősi szokáshoz híven e hó 6-án vasárnapon tartatott meg ama ünnepélyes nagy szónoklat, melyet a diszbalek, ez idén Molnár Károly első éves erdész akad. hallgató, mondott el nagy pathosszal Neumann akadémiai szolgának azon hiedelemben, hogy azon komoly férfiú, kihez szónoklatát intézte az akadémia igazgatója — pedig hát csak — habár jóra való szolgája. Az álgazgató tudományosságát stb. összehasonlította világító toronnyal, fényes üstökösrel stb. úgy hogy a felsülés kudarcza után végbe ment genzemauskor a fiatalság nem csak Molnár Károly diszbalekot, hanem a világító tornyot, a fényes üstökösst stb. is éltette, a közönség nagy vígságára.

— **Régi tolvajnő.** Mái Mária, alig hogy kiszabadult fogságából már ismét lopott még pedig fehérneműt Paduch István steffultoi lakos kárára. A tettes meg a lopott fehérnemű is megkeült.

Különfélék.

— **Az új anyakönyvvezetés.** Városi törvényhatósági területünkön az új anyakönyvvezetés akadálytalanul és simán folyik. A főérdem eme terhes s nem hinné az ember sokszor mily bonyodalmas, óriási pontosságot igénylő munkánál Krausz Kálmán fáradhatatlan buzgóságu főkapitányunkat, de helyettesét Kuti István alkapitányt és az eddig jól bevált külutczai anyakönyvvezetőket is illeti meg. Annál szívesebben emeljük ezt ki, minél többször olvashatjuk a fővárosi napi lapokban, hogy máshol mily zavarokat, kellemet-

Nem volt sietősebb dolga a bácsinak, mint bezárni szobájába hugát, és futni gyorsan a piacra, azt hisszük, ha erőszakkal megakadályozták volna benne a gömbölyű öreg urat, megüti a guta.

Szegény bácsi! Kár volt te neked oda bemenned; az lett a te veszedelmed.

Nagy Sándor nem vágyott annyira a világ bírása, Napoleon a dicsőség és Sanyaró Vendel egy pár tormás virsli után, mint az öreg bácsi az után a csodadisznó után.

Kért, kunczorgott, könyörgött a tulajdonosának, hogy adná el neki, de ez hallani sem akart róla, és a bácsi már-már a kétségbeeséshez volt közel.

Kész lett volna azt az embert megölni s elrabolni tőle a disznót erőszakkal; ujjai már görcsösen görbültek, de a tulajdonos, — különben derék fiatal ember — úgy látszik meggondolta a dolgot.

„Tudja mit“ fordul végre a szorongó öreg urhoz „Én azt hallottam, hogy csinos unokahuga van, adja azt nekem feleségül, s ön-é a disznó.“

— Az unokahugomat egy sertés állatért?! Szörnyülködik a bácsi . . .

„A mint tetszik; én nem kényszeritem!“ felel hanyagul a boldog tulajdonos.

Az öreg ur homlokán hideg verejték gyöngyözik, nagy az ő lelkének az ő küzdelme, de végre is győz — a disznó.

— Jól van! Áll az alku, de előbb még is megkérdezem az unokahugomat, — s rohanva fut haza, mintha attól tartana, hogy az a másik bánja meg az alkut. Pedig ha tudta volna!

lenségeket okozott az új rend. Ez alkalomból még felhozzuk, hogy az első polgári házasság törv. hat. területünkön mult szombaton történt Béalabányán, hol két pár kelt egybe. A belvárosban azonban, ha csak időközben dispenczió mellett egybe valaki nem kell, e hó 15-én lesz az első polgári házasság, a midőn Aschner Ferenc kapitánysági irnok vezeti először a prasovnyai anyakönyvi hivatalba s csak azután óltárhoz kedves aráját Wisnyovszky Katicza kisasszonyt. — A belvárosi születési anyakönyvbe eddig 5 leánygyermek és csak 1 fiúgyermek lett bejelentve. — Végül szívünkben kívánjuk derék tisztviselőinknek hogy ez új feladatnak is képesek legyenek megfelelni.

— **Kuriosum.** Sem kelet Indiából, de még Németországból, sőt Ausztriából sem kelteztetett azon furcsa nyelven irt levél, melyet itt szószerint közlünk, hanem Magyar hazánkban fekvő Pozsony városából. „K. u. K. Divisions Artellerie Regiments Nro 14 Batterie Nro 3 Cr Nro 93. Tisztelt Schemnitzzi község előljárásnak. Pozsony 1895. okt. 3-ikán. Emellett lévő katonai könyv sziveskedjék Rezső Payer tiszti puczolónak ki Schemnitzre szabadságra ment átadni.

— **Lövöldéről.** A czéllövészeti évad vége felé közelg, s így nem csoda, hogy a lövészek lázas szorgalommal igyekeznek a még hátralevő 2—3 lőnapot, úgy jókedv, mint eredmény tekintetében a befejezéshez méltóan eltölteni. — Ily sikerült lövőnapja volt a lövészegyesületnek f. hó 6-án is, midőn is Pischl János díjadó által felszolgált jó borok mellett a jelenlévők, — daczára a már kissé hűvös időjárásnak — legjobb hangulatban késő estig együtt maradtak. A jó kedvnek megfelelő volt az eredmény is, a mennyiben az összesen tett 884 lövéssel 796 körengység értett el. Amint azt a mozsarak durrogása bizonyítja, mély lövésekben sem volt hiány. Az összesen esett 21 négyes közül 1. négyest Frieber Ferencz, 2-öt Krausz Géza, 2-öt Pfeffer Aladár, 3-at Belházy Gyula, 4-et Fiedler Gyula és 9-et Seidel Ágoston lőtt. A mély lövésekre kitűzött

De most más gond bántotta a fejét; hogyan adja tudtul hugának azt a dolgot; mert hogy kissé furcsa az egész, azt belátta maga is.

Végre is azt találta czélszerűbbnek, elvezetni a leányt oda; a többi majd magától jön.

Ott azután szép szerivel meg akarta nyerni a leányt czéljainak, anélkül, hogy elárulja indokait. De minden szándékolt cselét már eleve tönkre tette a tudákos disznó nyiltszívű tulajdonosa.

„Ah! Ez tehát az ön unokahuga?! Nagyon szép. Hát tudja, kisasszony, hogy az én feleségem lesz?! Igen, igen, itt a kedves nagybátyja nekem ígérte, azon — föltétellel“ — folytatja irgalmatlanul, a fiatal férfi, daczára a gömbölyű öreg ur legkétségbeesettebb taglejtéseinek — „azon föltétellel, hogy a tudákos disznót neki engedem át, a bácsi persze még ráfizet egy csomót, az jó lesz hozománynak, hahahaha!“

A fiatal leány minden csepp vére fellázadt ezek hallatára, nem vette észre azt a szűró gunyt, mely a fiatal férfi hangjában rejlett, s mely nem őt, de a nagybátyját sérthette; nem vette észre azt a sajtáságos mosolyt, mely a fiatal férfi ajkán elsuhant de szikrázó szemmel fordul nagybátyja felé:

Tehát ezért, ezért akar engem eladni?!“ sikoltott inkább, mint felkiáltott a leány s a bácsi összehadart hamarjában mindenféle mentséget és okot, hogy szájalom volt ránézni.

De a fiatal férfi valami varázsigét sughatott a lány fülébe, mert az imént haragtól még halavány arcot rózsás pir önté el s azokból a csillogó szemekből váratlan öröm sugara villan.

„Jó tehát! Ha bácsi akarja ám legyen!“ Mondja a leány elhatározott hangon, mire az öreg ur majd hanyat gurult jó kedvében.

3 díj elsejét Seidel Ágoston, másodikat Fiedler Gyula és harmadikat Belházy Gyula nyerte el, míg a legtöbb találóra adott két díj közül az 1-sőt Seidel Ágoston a 2-at Krausz Géza érdemelte ki. — Jövő vasárnap a lövészegyesületet pártoló tagok díjazása lesz, midőn is úgy hisszük — jó kedvben ismét nem lesz hiány.

— **Béalabánya** testvérvárosból is kaptunk panaszos levelet, melyben különösen a már rég megígért vízvezeték (hát nálunk a belvárosban???) kiépítését sürgetik. Panaszolja továbbá a levél, hogy úgy mint Hodrusbányán ott sincs egyetlen egy lámpa sem és oly nagy a különösen s télen korán beálló sötétség, hogy már több balesetnek volt ez okozója. — Valóban nem értjük, hogy lehetett külutczáinkat és éppen testvérvárosunkat ennyire negligálni. E bajon segíteni s legalább egy néhány petroleum lámpát azonnal felállíttatni kell.

— **Diószüretkor.** Itt a diószüret s városunkban is, hol számbavehető a diófaállomány s a termés is meglehetősen, működésbe hozatnak a botok, pozsnák s hull a dió és telik a zsák. Mit szólhatunk a terméshez? Azt, hogy alakjára nézve elég szép, nagy a selmeczi dió is, de olajtartalma igen csekély és ez értékéből sokat levon. Oka ennek nem a fajban, hanem a helyi éghajlati és talaji viszonyokban keresendő! A szüretelés módzataira is lenne némi megjegyzésünk. Azt láttuk ugyanis, hogy egynémelyek kimélni óhajtván a fát a botütésektől, lehetőleg rázzák és kézzel szedik a diót. Az ily szüretelési eljárás épen nem jár haszonnal. Kísérletezés nyomán kimutatta egy tapasztalt gyümölcsész, semmi termést sem hozott a következő évben az oly diófa, melyről a termést nem bortal verték, ellenben bő termést nyújtottak az az előtt még meddő oly diófák is, melyek a botütéseknek lettek alávetve. E titokzatosnak látszó jelenség egyszerű magyarázata az, hogy a botütések nedvsűrűsödést, ez meg termést eredményez.

— **Felhívás előfizetésre** Abai Otto munkatársunk, mint a mult számunkban is már erre t. olvasóinkat figyelmeztettük, kiadja mély érzelmű verseit „Hulló levelek“ czim alatt, — ha kellő pártfogásra is talál. Költőnk művei megérdemlik a pártfogást és így kérjük t. olvasóinkat, hogy e selmeczi irodalmi termékre minél számosabban előfizetni sziveskedjenek. A versfüzet ára 1 frt, előfizethetni Joerges A. könyvkereskedésében.

— **Enyém a disznó! Enyém a disznó!** — Ujjongott, észre sem vevén, hogy ez alatt az unokahuga meg a fiatal férfi egymás karjaiba borult.

Végre mégis csak felöltött neki az a gyors szeretkezés és — oh egek! Az álszakál lehullott a fiatal férfi arczáról, s kit ismer fel benne?! Az egy évvel ezelőtt oly erélyesen kikoszorózott fiatal embert, Jancsit.

De hát most már hiába! Szavát többé vissza nem veheti, belenyugodott hát abba, a mi megeselet; csak arra volt már kíváncsi, mi módon tanította annyira ki azt az állatot az a pernahajder?!

„Az igen egyszerű. Midőn egy évvel ezelőtt kitaláltam, megesküdtem rá, hogy az unokahuga mégis az én feleségem lesz. Mint szerencsém lesz bebizonyítani, elég vagyonos vagyok arra, hogy holmi rendkívüli szeszélynek is hódolhassak, csak hogy amit az emberek szeszélynek neveznének, az nálam a legigazibb szerelem kifolyása volt. Megismerkedtem a leghíresebb állatszelistákkal, oktatást nyertem tőlük drága pénzen, s így sikerült nekem ezt az állatot annyira vinnem. Ismertem az ön gyengeségét, s erre számítottam. Ismeretlenül jöttem ide; állatom mutatványai feltűnést keltettek; ön hallott róla, ide jött, a többit tudja.“

— **Mégis csak nagy gézengúz vagy ősém!** de reményem, engem is megtanítasz állatszelistai titkodra. Lám, mégis jó az valamire, neked feleséget szerzett; vigyen el benneteket az ördög; jertek keblemre gyermekeim!

— **Szinészet.** A lefolyt heti előadások vetekednek egymással sikerült tekintetében. A sorozat Dr. Várad Antal hírneves színművével Rafaellal kezdődik, mely csütörtökön került színre. Rafaelt Endrei Zalán, az ujonnan szerződött tag adta, kiből a társulat kiváló erőt nyert, mint meggyőződöttünk nem csak ezen előadáson. De szerdán is, a „Csapodár“nál. Stellát Mércy Izabella adta, s elismeréssel mondhatjuk, hogy szerepét gondosan áttanulmányozva, az egyes lelki mozzanatok hű kifejezésével, sikerült játékban alakította. Jó volt Daróczyné Erzsébet is, mint Margherita. Szombaton a „Szókimondó asszonyságot“ láttuk, melynek czimszerepét Rónay Karola szokott művészi ügyességgel játszotta. Kiemelendők még Endrei (Neiperg) és Egry (Lefebvre). Vasárnap, az aradi vértanúk emlékére „Petőfi élete és halála“ című színmű került előadásra zsufolt ház előtt; hiába a közönség szereli a látványosságot. Kedden a „Próbaházasság“ került színre. Közönségünk ezen előadással is meglehetősen elégedve s hisszük, hogy meg is volt. Beke Lillát, ki néhány napi gyöngékedés után e darabban lépet fel megint először, nyílt jelenetben is zajosan s ismételt meg tapsolták, s a taps felhangzott a felvonások végével is; azt hisszük, nem csalódunk, ha Beke Lillában a közönség kedvenczét látjuk már most is; hiszen élénk, természetes, kedves játéka, kellemes hangja igen megnyerő jelenséggé avatják. Szerdán „Rafaelt“ ismételték, s a közönségnek alkalma nyílt megítélhetni, hogy Egry szintársulata jobb pártolást érdemelne. Nem válik városunk dicsőségére, hogy itt oly jeles szintársulat az anyagi romlásnak néz eléje; megérdemelnék, hogy a város részéről is részesüljenek szubvenzióban, gyenge kárpótlásul az eddig méltatlanul szenvedett veszteségeikért, vagy legalább is egyelőre a színházi gázvilágítás díjtalanságát engedélyezhetné a város.

Apró hirdetések.

ezen hirdetési rovatban minden hirdetésért egy korona fizetendő és felvilágosítást ingyen ad a kiadóhivatal.

Uj takarékpénztári és egy hitelbanki részvény megvételre kerestetik.	Jó karban lévő kiállítási szekrény és 10 db. népbanki részvény jutányosan eladó.
--	--

Az október 16., 17. és 18-án tartandó osztálysorsjátéki húzásra, egész, tized, és huszadsorsjegyek kaphatók Selmezbányán

Dimák J. E.
kereskedésében: egész 40, tized 4 és huszadsorsjegy 2 koronáért.

Sorsjegyek egészen a húzás napjáig október 16-áig kaphatók.

Tudomásul!

Bátorkodom a n. é. közönséget arról értesíteni, hogy egy

hangverseny-zongorát

vettem meg, a mely egészen külön szobában a t. gyakorlók rendelkezésére áll reggeli 8-12-ig és este 7-11 óráig, nappal óránként 20 kr, este világitással 30 krnyi díj mellett. Selmezbánya 1895. okt. havában.

Szilaveczy Flór.

A Sembery-féle ház 1 emeletén.

Becses tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy a rózsza-utczába vezető lépcsők melletti Maruska-féle házban lévő

szabó-üzletemet,

a legújabb divatu, finom, tartós őszi és téli posztókkal és szövetekkel dusan felszereltem s képes vagyok jutányos árak, kifogástalan legújabb divatu szabás és gyors elkészítés által a legnagyobb igényeket is kielégíteni.

Különösen őszi és téli öltönyöket, felöltöket és téli kabátokat olcsón és jól készítek. Kérem ennél fogva nagyrabecsült pártfogását.

Tisztelettel

Selmezbányán 1895. október havában

Suhaj Péter,
szabómester.

Értesítés

mely szerint f. hó 17-én d. u. 2 órakor a takarékpénztárban különféle zálogtárgyak u. m. zsebórák egyéb arany- és ezüstneműek nyilvános árverés útján el fognak adatni. — Selmezbányán 1895. okt. 5-én.

A selmezi takarékpénztár igazgatósága.

A ki

jól és olcsón vásárolni akar, az forduljon az alsóuteza Baumert-féle ház mellett levő Glücksthal Gyula fióküzletében

Weinert Lipóthoz.

Minden háziasszonynak, a ki jó kávét készíteni kíván!

Figyeljen jól arra, — vannak ládikák és csomagok a forgalomban, melyek nem valódi

„**Franck**“ kávét tartalmaznak, hanem utánzások! —

Ha zamatos italt és tápláló kávét kíván, ugy tessék valódi „**Franck**“ kávét kérni, mely azonban csak ezen iktatott jegyekkel valódi:

Védjegy.

Védjegy.

Védjegy.

s ezen aláírással:

Heinrich Franck Söhne
Linz. Ludwigsburg.

➔ Azért: elővigyázat a bevásárlásnál!

Téves azt hinni, hogy „jó kávé“ csak tiszta „szemes kávéból“ állítható elő, nem, — mert egy jó pótlék a kávé erejét, színét és ízét emeli.

Ez tény; győződjék meg róla egy próba

valódi **Franck** kávéval.

Fekete kávéhoz: 4 kanál szemes kávéhoz — 1 kanál **Franck** kávé.

Tejes „ : 3 „ „ „ — 1 „ **Franck** „